

מסורת הש"ס

א) לקמן כג. שנת קלט.
ב) לקמן כג. ד"ה ד"ה ג.
ג) למידה פ"י למחר י"ח
למחר ע"ה (ד' ו' אפי' כ"ג)
וכי' ב"ר' ר' הירוש'
ד) לקמן ז"ל.
ה) לקמן ז"ל.
ו) לקמן ז"ל.
ז) לקמן ז"ל.
ח) לקמן ז"ל.
ט) לקמן ז"ל.
י) לקמן ז"ל.

הגרות הב"ח

א) ב"ח עמ"ס ב"ב ט"ז
ב) ב"ח עמ"ס ב"ב ט"ז

גליון הש"ס

גמ' אפרוח שני' ב"ב.
פ"י ח"ט פ"ק ד' משנה
ב' ד' ע"ה.
ז' ע"ה.
ח' ע"ה.
ט' ע"ה.
י' ע"ה.

הגרות מהר"ב

א) ר"י ד"ה ה"ה וז"ל
ד"ה י"ד א"ה ה"ה.
ב) ר"י ד"ה ה"ה וז"ל
ד"ה י"ד א"ה ה"ה.

מוכח רש"י

מה ביום טוב ראשון.
מה שנתפלה.
כגון שנת
שבת ולמחר י"ח י"ט
(שבת פ"ה).
מה שאין
כן בבבב.
ד"ה ד"ה ה"ה
למחר ע"ה.
למחר ע"ה.
למחר ע"ה.
למחר ע"ה.
למחר ע"ה.
למחר ע"ה.

ביצה פרק ראשון ביצה

אמר רבא מס ב"ט ראשון כו'.
מת המוטל לקבור אם י"ט ראשון
הוא וכו'.
משא"כ בבילה.
לענין ביצה לא הקלו ב"ט שני דראש
השנה לעשות על גליון דלילו ר"ה
ונלדה בזה אסורה בזה:
אף
בבילה.
ונלדה בזה מותרת בזה:
דמאי דעסקין.
לאסרה בשני

אמר רבא אמת ביום טוב ראשון יתעסקו
בו עממים (א) ב"מ ב"ו"ט שני יתעסקו בו
ישראל ואפילו בשני ימים טובים של ר"ה
מה שאין כן בבבילה נהרדעי אמרי אף בבבילה
דמה דעתין דלמא מעברי ליה לאלול הא
אמר רב חיינא בר כהנא אמר רב (ב) מימרת
עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר אמר
מר זוטרא לא אמרן אלא דאשתהי אבל לא
אשתהי משהינן ליה רב אשי אמר יאע"ג
דלא אשתהי נמי לא משהינן ליה מ"ט יום
טוב שני לגבי מת כחול שוויה רבנן דאפילו
למינוג ליה גלימא ולמינוג ליה אסא אמר
רבנא והאידנא דאיכא חברי חיישני רבינא
הוה יתיב קמיה דרב (ג) (אסי) בשני ימים
טובים של ראש השנה הזויה דהוה עציב
אמר ליה אמאי עציב מר א"ל דלא אותיבי
עירובי תבשילין אמר ליה ולותיב מר
האידנא מי לא (ד) אמר רבא ה"מניח אדם עירובי
תבשילין מיו"ט לחבירו ומתנה אמר ליה יאימר
דאמר רבא בשני ימים טובים של גליות
בשני ימים טובים של ראש השנה מי אמר
והא (ה) אמרי נהרדעי אף ביצה מותרת אמר
ליה רב מרדכי בפרושי אמר לי רב דלא
סבר להא נהרדעי אחמר אפרוח שנוולד
ביום טוב רב אמר אסור ושמואל ואיתימא
ר' יוחנן אמר מותר רב אמר אסור מוקצה
הוא ושמואל ואיתימא ר' יוחנן אמר מותר
הואיל ומתיר עצמו בשחיטה אמר ליה רב
כהנא ורב אסי לרב וכי מה בין זה לעגל
שנוולד ביום טוב אמר להו הואיל ומוכן אגב
אמו בשחיטה ומה בין זה לעגל שנוולד מן
הטרפה שתיק רב אמר רבה ואיתימא רב
יוסף מ"ט שתיק רב לימא להו הואיל
ומוכן אגב אמו לכלבים אמר ליה אביי
השרא

דבצנעה הוא אוכל צנימו ולא אושא מלחא
אכל לקבור ממים
בפרהסיא אושא מלחא ואין נכון להמיר ועוד
אמר רבינו מס דצנימו
הוה נמי יא יהודים שהן משועבדים למלכות
לעשות מלאכה כגון
לקבל המס ולהתעסק בצרכיהם הלכן
אם יראו שיתעסקו לעשות
מלאכה צמת יכופו אותם לעשות מלאכה
למלכות:
אפרוח שנוולד כ"ט וכו'.
נראה לומר
דאחרמי שנפתחו עיניו
היום דלי לא נפתחו עיניו ק"ל דאפילו
בחול אסור:
הואיל ומתיר עצמו בשחיטה.
פירש רש"י
מתיר עצמו בלדימו
להיות נשחט אבל קודם לדימו
היה אסור וכיון דאתקן
לשחיטה אתקן נמי לענין מוקצה
ומימה נמה להו מוקצה כדאמרין
פרק מי
הך טעמא מיעוק ליה משום
דליה להו מוקצה כדאמרין
פרק מי
שהשחך (שבת דף ק"ט):
דשמואל
חזירי ור' יוחנן כר' שמעון סבירא
להו וי"ל דהכא קאמר טעמא
אפילו לרבי יהודה דליה ליה מוקצה
שרי מהאי טעמא ולכן לר"ך
האי טעמא אי נמי אלתערך
אפילו
לרבי שמעון דליה ליה מוקצה
דמודה כהא מוקצה להא
מוקצה
שנוולד מן הטרפה.
דהאם לא
מני למימר הואיל ומוכן אגב
אמו דהא אמו טרפה והוא
מותר ומימה והא מוכן הוא
דאמרין בחולין (א) דף ע"ה.
דכן
פקועה יתיר בצרענה סימנין
בשחיטה אמו או דנדידה
ואם כן יכול להוישט ידו
בשני אמו וישחטו ויהיה מוכן
כהאי
גוונא וי"ל דקאמר גמרא
אליבא דרבי אושעיא דקמבעיא
ליה האם בחולין (דף ע"ד).
אם
יתיר בן פקועה בצרענה
סימנין אי נמי י"ל
הואיל ולכתמיהא אין לו
לשחטו כי האי גוונא שאינו
יכול לראות מידי דהוה
אשוחט בלילה (ספ דף י"ג):
דאסור
לכתמיהא לא מיקרי מוכן ועוד
יש לומר דהאם מיירי
דאירע שכלו לו מדשו והכא
מיירי בלא כלו לו מדשו
עד היום ו"כ לא היו מוכן
היום הואיל ויבין השמשות
לא היה חזי
השחט

א

עין משפט
גר מצוה

לח א מ"י מ"ה מלכות
ר"ע הלכה כג סג
לאון סה טוסי' ח"ה פ"י
מלו ספ"ג ד ו"ה חקטו
ספ"ג א:
ל"ב ב מ"י ט טוסי' ס
ס"ה חקטו ספ"ג ד:
ב ג ד מ"י ט טוסי'
ט ספ"ג א ספ"ג ד:
ב א ה ו מ"י פ"ו מ"ה
י"ט הלכה י"א י"ג
ו"פ"ה מלכות טוסי'
הלכה טון סג לאון טה
טוסי' ח"ה ס"ה חקטו
ספ"ג כ:
ב א ז מ"י פ"ה מלכות
מ"ה הלכה טו
טוסי' ח"ה פ"י י"ג ספ"ג ג
[נס"ע עט ספ"ג י:]

רבינו חננאל

ולגבי מת א"ע"ג דת
כיריט שני דלא אשתיה
כלל.
לא משהינן ליה.
דק"ל כ"ב א"ה דהוא
ב"ר.
דאמר יו"ט שני
לגבי מת בחול שוויה
רבנן.
ואפילו כיריט שני
של ר"ה.
אמר רבינא
והאידנא דאיכא חברי
שאופרס לישאל כון
שאמם קבורים המת
שילכח תקבור המת
שלטו כיריט שלכח.
חיישינן
ומשהינן למחר.
ואי
דאמר מיהות עזרא
מזויר.
לא מצינו אלול מעובר.
שמשעין מיה
מכלל
דכיריט עזרא
עבורה.
מזויר מילי.
שאמר
ר"ע הדרש השביעי
וכל ישראל בעירובי.
ולגבי
עירובי תבשילין.
מ"ח
אדם מיריט
הראשון.
שהל שפח
או סוכות
חמישי ושני
בשבת.
מ"ח
עירובי ביום
חמישי.
ואמר
אם היום
י"ט.
מחר חול
הוא
ומותר
לבשל
לשבת כ"א.
עירוב.
ואם
יום שני
(בגן)
דרא
יו"ט.
היום
הוא
עיריט.
היריט
מזויר
ב"ב
י"ט
של
גליות.
אבל
ב"ב
י"ט
של
ר"ה
לא.
אפרוח
שנוולד
ביו"ט.
רב
אמר
כי
מוקצה
הוא.
אבל
עגל
שנוולד
ביו"ט
מותר.
שהיה
מוכן
מאחולו
על
גב
אמו.
שהיה
מוכנת
היא.
ואבל
כיריט
שכלו
לו
חזיו.
ואם
אינו
יוע.
אסור
עד
שמונה
ימים.
ואפילו
לחולים.
ומפורש
בפרק
לחולין
אליבא
ב"ה
שבת.

(א) פ"י היע חס"י ר"ה דף ט
פ"י ד"ה מיהות עזרא ע"ס.